ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ว่าด้วย การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เนื่องจากไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจ
พ.ศ.๒๕๖๓

.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามเกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เนื่องจากไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๙ ซึ่งได้มีการแก้ไขบทบัญญัติในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒)(๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.๒๕๔๗ ประกอบกับมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา(ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๙ ข้อ ๖๖ แห่งระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วย ลูกจ้างประจำส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย พนักงานราชการ พ.ศ.๒๕๔๗ และข้อ ๗ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่าด้วย คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๕๒ โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๓ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่าด้วย การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เนื่องจากไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจ พ.ศ.๒๕๖๓"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่นับถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่าด้วย การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เนื่องจากไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจ พ.ศ.๒๕๕๙

(๒) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่าด้วย การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เนื่องจากไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๒

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

"**สภามหาวิทยาลัย**" หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

"**มหาวิทยาลัย**" หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

"**หน่วยงาน**" หมายความว่า ส่วนราชการหรือส่วนงานภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

"**ก.อ.ม.**" หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

"**ก.อ.ร.**" หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์

"นายกสภามหาวิทยาลัย" หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

"อธิการบดี" หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

"ผู้บังคับบัญชา" หมายความว่า หัวหน้าหน่วยงาน สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

"บุคลากร" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ลูกจ้างประจำ และพนักงานราชการ สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

"ผู้ร้องทุกข์" หมายความว่า บุคลากรผู้ใช้สิทธิร้องทุกข์ตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๕ บุคลากร สามารถร้องทุกข์ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ที่ไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๒) กรณีมีความคับข้องใจจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาของตน ดังต่อไปนี้

(ก) กรณีบริหารงานบุคคล โดยเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา อบรมหรือความคิดเห็นทางการเมือง อันไม่ขัดต่อกฎหมาย

(ข) กรณีไม่มอบหมายงานตามภาระหน้าที่ให้ปฏิบัติ

(ค) กรณีประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่องเป็นเหตุให้เสียสิทธิ หรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันควร

ข้อ ๖ คำร้องทุกข์เป็นเรื่องเฉพาะตัวต้องกระทำด้วยตนเอง จะร้องทุกข์สำหรับผู้อื่นไม่ได้ และให้ทำคำร้องทุกข์ทำเป็นหนังสือยื่นต่อสภามหาวิทยาลัย ลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้ร้องทุกข์ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งถึงการกระทำหรือได้รับคำสั่ง

คำร้องทุกข์ให้ใช้ถ้อยคำสุภาพและอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการร้องทุกข์

(๒) วันที่ได้รับแจ้งผลการกระทำหรือได้รับคำสั่ง ที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๓) การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ตามข้อ ๕

(๔) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้ร้องทุกข์เห็นว่าเป็นปัญหาของเรื่องร้องทุกข์

(๕) คำขอของผู้ร้องทุกข์

(๖) ลายมือชื่อของผู้ร้องทุกข์

ในกรณีผู้ร้องทุกข์เจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บจนไม่สามารถส่งเรื่องร้องทุกข์ด้วยตนเองได้ ผู้นั้นจะมอบหมายให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งส่งเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวแทนก็ได้

หากผู้ยื่นเรื่องร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของ ก.อ.ม. ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสือยื่นเรื่องร้องทุกข์ หรือจะทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. ต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจาก่อนที่ ก.อ.ม.จะเริ่มพิจารณา

ข้อ ๗ ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้ ก.อ.ม.รับฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้ร้องทุกข์ทุกกรณี และผู้นั้นมีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้ามาในกระบวนพิจารณาของ ก.อ.ม. ได้คนหนึ่ง การใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้กระทำลงต่อหน้าผู้ร้องทุกข์หรือ ก.อ.ม. ให้ถือว่าเป็นการทำแทนผู้นั้น เว้นแต่ผู้ร้องทุกข์จะได้คัดค้านเสียในขณะนั้น และหาก ก.อ.ม.พิจารณาเห็นว่าแถลงการณ์ไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

หากมหาวิทยาลัยหรือผู้บังคับบัญชาจะแถลงแก้ ก็ให้มาแถลงหรือมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องร้องทุกข์ เป็นผู้มาแถลงแก้ต่อที่ประชุมนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี

ข้อ ๘ การร้องทุกข์ตามข้อ ๕ ให้ยื่นหนังสือเรื่องร้องทุกข์พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับต่อสภามหาวิทยาลัย

กรณีที่ผู้ร้องทุกข์ส่งหนังสือเรื่องร้องทุกข์ทางไปรษณีย์ ให้ถือว่าวันที่ที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือเป็นวันยื่นหนังสือเรื่องร้องทุกข์

กรณีผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงการณ์หรือส่งเอกสารเพิ่มเติมให้ทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. หาก ก.อ.ม. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เสร็จก่อนให้คำแถลงการณ์นั้นตกไปและไม่จำเป็นต้องพิจารณาเอกสารเพิ่มเติมดังกล่าวอีก

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ร้องทุกข์ ในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) เป็นกรณีที่กฎหมายกำหนดเกี่ยวกับคำสั่งลงโทษทางวินัยหรือคำสั่งให้ออกจากราชการไว้เป็นการเฉพาะ

(๒) เป็นกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ใช้สิทธิไว้เป็นการเฉพาะตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

(๓) เป็นเรื่องที่มีข้อเท็จจริงเดียวกันกับเรื่องที่เคยมีคำวินิจฉัยหรือการดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้ว

ข้อ ๑๐ ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้าน กรรมการ ก.อ.ม. โดยทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงที่เห็นเหตุแห่งการคัดค้านยื่นต่อประธาน ก.อ.ม.ภายในระยะเวลาการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ถ้า กรรมการ ก.อ.ม. นั้นมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องร้องทุกข์

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ร้องทุกข์

(๔) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือการสมรสกับบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ(๓) อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ร้องทุกข์

เมื่อประธาน ก.อ.ม. ได้รับหนังสือคัดค้าน ให้แจ้งกรรมการ ก.อ.ม. ทราบก่อนเริ่มพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ เพื่อพิจารณาว่าสมควรถอนตัวหรือไม่ กรรมการ ก.อ.ม. ซึ่งมีกรณีตามวรรคหนึ่ง อาจถอนตัวจากการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ เว้นแต่การถอนตัวนั้นจะมีผลกระทบต่อองค์ประชุม ก.อ.ม. อาจใช้ดุลพินิจในการพิจารณาขอให้กรรมการ ก.อ.ม. เข้าร่วมประชุมต่อไปได้

กรณีกรรมการ ก.อ.ม. มิได้ขอถอนตัว ให้ที่ประชุม ก.อ.ม. พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน ถ้าที่ประชุมมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการ ก.อ.ม. เห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือให้แจ้งกรรมการ ก.อ.ม. ผู้นั้นทราบ และไม่ให้เข้าร่วมพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เรื่องนั้น เว้นแต่การให้กรรมการ ก.อ.ม. ผู้นั้นร่วมพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์จะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้เข้าร่วมพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ก็ได้

การที่กรรมการ ก.อ.ม. ผู้ถูกคัดค้านที่ถูกสั่งไม่ให้ร่วมพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์หรือถอนตัวเพราะมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านนั้น ย่อมไม่กระทบถึงการกระทำใด ๆ ที่ได้กระทำไปแล้ว แม้ว่าจะได้ดำเนินการหลังจากที่ได้มีการยื่นคัดค้านแล้ว

กรณีมีเหตุ ก.อ.ม. ไม่ครบองค์ประชุมเนื่องจากการคัดค้านกรรมการ ก.อ.ม. ให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาแต่งตั้งกรรมการ ก.อ.ม. แทนคนเดิมที่ขอถอนตัวเฉพาะกรณี

ข้อ ๑๑ เมื่อผู้ร้องทุกข์ยื่นหนังสือเรื่องร้องทุกข์มายื่นต่อสภามหาวิทยาลัย ให้สภามหาวิทยาลัยผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือประทับตราหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ

ข้อ ๑๒ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาร้องทุกข์ตามข้อ ๑๐ ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

(๑) กรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ ให้ถือวันที่ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันที่รับทราบคำสั่ง

ถ้าผู้ร้องทุกข์ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง และมีการแจ้งคำสั่งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบพร้อมกับมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ร้องทุกข์ แล้วทำบันทึกลงวัน เดือน ปี และสถานที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานผู้รู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันที่ได้รับทราบคำสั่ง ถ้าไม่อาจแจ้งผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อรับโดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ร้องทุกข์ ณ ที่อยู่ของผู้ร้องทุกข์ ซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรื่องร้องทุกข์ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้ ๒ ฉบับ เพื่อให้ผู้ร้องทุกข์เก็บไว้ฉบับหนึ่งและให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งส่งกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้เมื่อครบกำหนด ๑๕ วันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถือว่า ผู้ร้องทุกข์ได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อและวันที่ เดือน ปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ร้องทุกข์ได้รับทราบคำสั่งแล้ว

(๒) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรง ให้ถือว่าวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์รับทราบหรือควรได้รับทราบคำสั่งนั้นเป็นวันที่ได้รับแจ้งการกระทำหรือได้รับคำสั่ง

(๓) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติหรือใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อผู้ร้องทุกข์ โดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือวันที่ผู้ร้องทุกข์ ควรได้รับทราบถึงการปฏิบัติหรือการใช้อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นวันที่ได้รับแจ้งหรือได้รับคำสั่ง

ข้อ ๑๓ ให้ ก.อ.ม. จำหน่ายเรื่องร้องทุกข์ออกจากสารบบ โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ร้องทุกข์ตายก่อนการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

(๒) ผู้ร้องทุกข์ถอนเรื่องร้องทุกข์ก่อนที่ ก.อ.ม. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เสร็จสิ้น โดยทำเป็นหนังสือยื่นเรื่องต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) ผู้ร้องทุกข์เพิกเฉยไม่ดำเนินการตามมติ ก.อ.ม.

ข้อ ๑๔ เมื่อ ก.อ.ม.ได้รับหนังสือเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๘ แล้วให้ประธาน ก.อ.ม. มีหนังสือแจ้งพร้อมส่งสำเนาหนังสือเรื่องร้องทุกข์แก่อธิการบดี เพื่อให้ทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์โดยเร็ว และให้อธิการบดีจัดทำหนังสือชี้แจงพร้อมพยานหลักฐานไปยังประธาน ก.อ.ม. ภายในสิบห้าวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ

ข้อ ๑๕ การพิจารณาเหตุที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือเหตุคับข้องใจ ให้ ก.อ.ม. พิจารณาเรื่องราวการปฏิบัติหรือการไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ และในกรณีจำเป็นและสมควร อาจขอเอกสารและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่น ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใด ๆ หรือขอให้ผู้แทนหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่น

ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้ ทั้งนี้ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ต้องให้แล้วเสร็จไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยมีมติรับเรื่อง

หากผู้ร้องทุกข์ได้แจ้งความประสงค์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจาไว้ ให้ผู้ร้องทุกข์เข้าแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ก.อ.ม. โดยผู้ร้องทุกข์มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้าร่วมในการพิจารณาของ ก.อ.ม. ได้ การใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้กระทำลงต่อหน้าผู้ร้องทุกข์ ให้ถือว่าเป็นการกระทำของผู้ร้องทุกข์ เว้นแต่ผู้ร้องทุกข์จะได้คัดค้านเสียแต่ในขณะนั้น

หากมีการนัดหมายให้ผู้ร้องทุกข์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ก.อ.ม. ให้แจ้งอธิการบดีทราบด้วย ถ้าประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจา หรือมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้ร้องทุกข์ได้

ข้อ ๑๖ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๕ (๑) แล้วเห็นว่า

(๑) การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ถูกต้องแล้ว ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจปฏิบัติหน้าที่หรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ต่อผู้ร้องนั้น ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติให้แก้ไขโดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ถูกต้องตามกฎหมายบางส่วน และไม่ถูกต้องบางส่วน ให้มีมติแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) หากสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้เกิดความถูกต้องตามกฎหมายและมีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการตามควรแก่กรณี

ข้อ ๑๗ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์แล้วตามข้อ ๕ (๒) แล้ว ถ้าเห็นว่า

(๑) การปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์ มิได้มีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ ๕ (๒) ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) การปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์ มีลักษณะที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ (๒) ให้มีมติแก้ไขหรือถ้าแก้ไขไม่ได้ ให้สั่งดำเนินการประการอื่น หรือให้ข้อแนะนำตามที่เห็นควร เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือคับข้องใจ จะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบ แบบแผนของทางราชการ หรือจรรยาบรรณของบุคลากร

ข้อ ๑๘ คำวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ชื่อผู้ร้องทุกข์

(๒) ชื่อคู่กรณีผู้ร้องทุกข์

(๓) สรุปเรื่องร้องทุกข์และคำขอของผู้ร้องทุกข์

(๔) สรุปคำชี้แจงของคู่กรณีผู้ร้องทุกข์

(๕) ประเด็นที่ต้องพิจารณา

(๖) คำแนะนำแต่ละประเด็นพร้อมเหตุผล

(๗) สรุปคำวินิจฉัยที่กำหนดให้คู่กรณีเรื่องร้องทุกข์ปฏิบัติหรือดำเนินการต่อไป

คำวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่งต้องลงลายมือชื่อของ ก.อ.ม. ที่มีอำนาจวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์นั้น ผู้ใดมีเหตุจำเป็นไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้จดแจ้งเหตุดังกล่าวไว้ในคำวินิจฉัยด้วย

ถ้ากรรมการคนใดมีความเห็นแย้งให้มีสิทธิทำความเห็นแย้งของตนไว้ในคำวินิจฉัยได้

ข้อ ๑๙ เมื่อ ก.อ.ม. มีมติเป็นประการใดแล้ว ให้รายงานสภามหาวิทยาลัยพิจารณา เพื่อสั่งและปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น และเมื่อได้สั่งหรือปฏิบัติตามมติดังกล่าวแล้ว ให้แจ้งผู้ร้องทุกข์และอธิการบดีโดยเร็ว

ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัย พิจารณา เห็นว่า ก.อ.ม. มิได้วินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้โดยเคร่งครัด หรือเป็นธรรม สภามหาวิทยาลัย จะสั่งให้ ก.อ.ม. ทบทวนการดำเนินการหรือสั่งการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้

ข้อ ๒๐ กรณีที่ผู้ร้องทุกข์ ไม่พอใจผลการพิจารณาวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัย หรือสภามหาวิทยาลัยมิได้พิจารณาวินิจฉัยให้เสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่มีมติรับเรื่อง ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิฟ้องต่อศาลปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

กรณีผู้ร้องทุกข์เป็นข้าราชการ สามารถใช้สิทธิเสนอเรื่องร้องทุกข์ต่อ ก.อ.ร. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัย หรือสภามหาวิทยาลัยมิได้พิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน

ข้อ ๒๑ หากมีการดำเนินการรับเรื่องร้องทุกข์ก่อนที่ข้อบังคับนี้จะได้บังคับใช้ ให้ใช้หลักเกณฑ์และวิธีการของข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่าด้วย การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เนื่องจากไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจ พ.ศ.๒๕๕๙ และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๒ โดยอนุโลมจนกว่าเรื่องร้องทุกข์จะเสร็จสิ้น

ข้อ ๒๒ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยรักษาการตามข้อบังคับนี้ มีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

กรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้ตามข้อบังคับนี้ ให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาดและให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๓

(รองศาสตราจารย์สมเจตน์ ภูศรี)
นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม